

wostacž. To same praji wot Krystu-
 ša, so won je teho Wotza Podomnosz, a
 jeho prjeni narodženy predy wschitkeho
 Stworenja, to je, won neje žane Stwo-
 renje, ale wječny Boh; kaž tajkich
 Schpruchow pola Jana welje je:
 Wschitko je mi Wotz podal. Schtuž me
 widži, ton widži Wotza. Newjerisch ty,
 so ja we Wotzu a Wotz wemni je? Te
 Schpruchi žaneho kobokeho Pšchepytta-
 nja nečerpja. Boh je to sam reczał,
 so žane Rosdželenje neje bes Wotzom a
 Ssynom; Kiba jeno to, so Ssyn wot
 Wotza rodženy je. Kač pak to mož-
 no je, nemožemy my wedźić, to jeno
 wjemy, kaž swjate Pišmo praji, so won
 ton prjeni rodženy predy wschitkeho
 Stworenja, a Boška Podomnoscz we
 newidomnem Bncžu je.

Zak wuczi swjate Pišmo, tejšch wot
 tej zeczej Parschonny wot teho swja-
 teho Duchu, kotryž Boži Duch rjeka,
 kaž predy štyšeli smy, wuchadža won
 wot Wotza a wot Ssyna, to je, won
 ma swoje Bncže wot Wotza a wot
 Ssyna, so tehodla nicžo wot Boštwa,
 Mudroszczje, Mozy a Ssynnoszczje we
 Wotzu a we Ssynu neje, kotrež by tejšch
 we swjatym Duchu nebylo. Kač pak
 to šo stanje, nemožu ja tebi prajić,
 pschetož wono k Wobschijecžu neje, a psche-
 trechi wschitkich Zandjelow a Stwore-
 njow Rosom. Tehodla nemožemy še-
 bi wot teho nicžo wjazn myšlicž a we-
 dźić, hač schtož nam swjate Pišmo
 poweda; po tem samem dyrbinny my
 šo sadžeržecž, jeli šo čžemy sbožni bydž.
 To Bncže pak wopschijecž, nešluscha do

tu teho, ale do tamneho žiwjenja. Tak
 došho dyrbinny my čžakacž, a šo tu Kwi-
 lu niz wurječowacž, ale bes wschitkeho
 Mudrowanja wjerić, schtož nam swia-
 te Pišmo wot tajkeho Artifela poweda.
Zu ton Artifel, je w Symbolu, to je
 w naschej šcheszianstej dječazej
 Wjeri wošebnje renje wopisany. Wot
 kotrehož nam ždny žly Sswjet wob-
 swjetščiz dyrbi, so my je sami wumyšlili
 nešmy. Čži stari Wotzojo je tejšch
 čžinili nešku; Ale wono je š Knihow
 tych swjatych Prophetow, a Zaposch-
 tolow, hač naskrašnišcho a frutzischo
 romadu ščenene, runje jako Čžola Mjed
 swelje Rožiczkow romadu šbjera. We
 tem samem prajimny my kprjenemu:
 Ja wjerju do Boha Wotza. To je, ta
 prjena Parschona w Boštwi. Šo by-
 chu šo pak wschitke ži Parschonny čžim
 šjawnišcho rosčželicž mote; Da budže
 kojždeje Wošebnoscz a Škutk, we
 kotrymž šo wona najbolje wopokasata
 je, šrotkim pomjenem: jako pschi tej
 prjenje Parschoni ton Škutk teho
 Stworenja.

Pschetož hač runje wjerno je, so ton
 samy Škutk, niz jeno jenej Parschoni,
 ale temu jenicžkemu, žžiemu, boškemu
 a wječnemu Bncžu pschisłuscha, so šo
 prajić dyrbi: Boh Wotz, Boh Ssyn,
 a Boh swjaty Duch je Nebekša a Še-
 mju štworit: Da budie tolla tajki
 Škutk tudy tej Parschoni teho Wotza
 pschisłusany, kotryž ta prjena Parschona
 je, dokelž šo won hewak wžanym Škut-
 ku, wjedomnje a šjawnje wopokasat neje,
 kiba